

Sygn. akt V CSK 560/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa [...] "B." Spółki z o.o. w W.

przeciwko "R." Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 września 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 czerwca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) oddala wniosek strony powodowej o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym od strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana „R.” spółka z o.o. w W. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 czerwca 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Ponadto przedstawione zagadnienie prawne powinno być przydatne dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Przesłanek tych nie spełnia zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej, gdyż wykładnia art. 76 k.c., której w istocie dotyczy przedstawione w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne, nie budzi poważnych wątpliwości ani w orzecznictwie sądów, ani w nauce prawa. Niezależnie od powyższego przedstawione zagadnienie prawne jest nieprzydatne dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Niekorzystne dla pozwanej orzeczenie sądu drugiej instancji, zaskarżone skargą kasacyjną, nie było bowiem wynikiem określonej, sprzecznej ze stanowiskiem pozwanej, wykładni art. 76 k.c. - zakładającej, że istnieją takie postanowienia

składające się na treść umowy, których zmiana nie wymaga zachowania zastrzeżonej przez strony dla zmiany umowy formy pisemnej pod rygorem nieważności - lecz konsekwencją niezastosowania art. 76 k.c. do ustalonego stanu faktycznego, co było następstwem określonej wykładni przez Sąd Apelacyjny postanowień umowy łączącej strony, w wyniku której Sąd ten przyjął, iż zmiana sposobu wykonania umowy w zakresie zastosowanej technologii, nie była objęta treścią umowy, a tym samym zakresem regulacji określonej w § 12 ust. 1 umowy. Tak umotywowane stanowisko Sądu Apelacyjnego - nie wdając się w ocenę jego trafności - mogło być podważone jedynie w ramach zarzutu naruszenia art. 65 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie oraz art. 76 k.c. polegającego na jego niezastosowaniu w odniesieniu do ustalonego stanu faktycznego, nie zaś na jego błędnej wykładni.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Wobec tego, że odpis skargi kasacyjnej został doręczony stronie powodowej w dniu 19 listopada 2012 r. (k. 579v), termin przewidziany w art. 398⁷ § 1 k.p.c. do wniesienia pisemnej odpowiedzi na skargę kasacyjną upłynął z dniem 3 grudnia 2012 r. Ponieważ odpowiedź strony powodowej na skargę kasacyjną została wniesiona w dniu 4 grudnia 2012 r. (k. 585), a więc po terminie przewidzianym dla tego rodzaju czynności procesowej, oddalono wniosek strony powodowej o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej.

aw

jw